

Moja budúcnosť

Adriána Jakobová – 9. ročník

Každý z nás už od malička má akú-takú predstavu o tom, čím chce byť, keď vyrastie. Napríklad ja som chcela byť učiteľkou (chcela som učiť deti poslušnosti). No rokmi sa to menilo: raz som chcela byť speváčkou, herečkou, inokedy zas modelkou.

Budúcnosť je veľmi širokospektrálne slovo, ktoré skrýva v sebe veľa záhad a tajomstiev. Nikto z nás presne nevie, čo mu prinesie. Jedno je ale isté, každý z nás má svoju budúcnosť napísanú v takzvanej veľkej knihe osudu a každý z nás má i priestor na realizovanie svojich snov. Som na konci 9. ročníka a tak som sa v uplynulých mesiacoch často stretávala s otázkou: Čím budeš? S istotou na túto otázku neviem odpovedať, preto skôr budem hovoriť o svojom sne. Svoju prihlášku som si podala na Strednú zdravotnú školu v Dunajskej Strede, odbor zdravotný asistent. Práca v zdravotníctve ma láka už od 7. triedy ZŠ. Vždy som chcela pomáhať ľuďom a preto si myslím, že moje rozhodnutie bolo správne. Po úspešnom absolvovaní prijímacích skúšok som bola na spomínanú školu prijatá, čo ma, pochopiteľne, potešilo. V hĺbke duše sa mi však teraz vynárajú otázky: „Budem sa vedieť s týmto povoláním uplatniť, či uživiť? Zvládnem to?“ Zhlboka sa nadýchnem a presviedčam samú seba: „Áno! Vybrala si si predsa školu, ktorá ťa zaujíma. Navyše, pomáhať ľuďom je to najkrajšie a koniec-koncov, nechceš ostať ošetrovatelkou, ale po maturite chceš pokračovať v štúdiu na výške. Tvojim snom je stať sa logopedičkou a pomáhať detičkám správne vyslovovať písmenká, či ľudí po porážke znovu učiť rozprávať.“ Tieto myšlienky ma ženú dopredu ako motor a dodávajú mi energiu všetko zvládnuť.

Zo všetkých svojich síl sa práve preto budem usilovať vydať zo seba to najlepšie. Dokázať svetu, ale hlavne sebe, že na to mám. Keď sa nám splnia naše sny, myslím, že je to to najkrajšie, čo človek môže od života očakávať. Chcem toto úspešne zvládnuť a prežiť plnohodnotný život. Veď „budúcnosť patrí tomu, kto verí v krásu svojich snov!“

Adriána

